

Dosarul nr. 1a-1791/22
Buiucani

nr. 1-22009322-02-1a-06092022

Prima instanță : Judecătoria Chișinău, sediul

Judecător : Arina Ialanji

D E C I Z I E
În numele Legii
/dispozitiv/

28 martie 2023

municipiul Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

în componența :

Președintele ședinței de judecată
Iordan

Iurie

Judecătorii
Marcel Juganari

Elena Cojocari și

Grefier
Cvasnei

Ana

Cu participarea:
Procurorului

Radu Sâli

Avocatului

*****Cojocaru

a judecat în ședință publică în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Alla Cazacu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 iulie 2022, în cauza penală de învinuirea lui

Dodon Anatolie *****, născut la *****,
originar din r-nul Dondușeni, s. *****, domiciliat
în r-nul Dondușeni, s. *****, cu viza de reședință
de facto în mun. Chișinău, str. *****, supus militar,
concubinaj, un copil minor la întreținere, neangajat
în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova,
fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal al R. Moldova

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță: 24.01.2022 – 04.07.2022;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 06.09.2022 - 28.03.2023.

Procedura de citare legal executată.

În conformitate cu art.415, 417-418, Cod de procedură penală, Colegiul penal

—

D E C I D E :

Admite apelul procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Alla Cazacu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 iulie 2022, casează parțial această sentință, în partea individualizării pedepsei,

amnistiei și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează .

Lui Dodon Anatolie, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal a-i aplica pedeapsa dsub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod Penal a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani .

Se mențin celelalte dispoziții ale sentinței .

Decizia este definitivă și executorie, însă poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Pronunțarea publică a deciziei integrale la data de 23 mai 2023, orele 14.00.

Președintele ședinței,

Judecătorii :

Dosarul nr. 1a-1791/22

Prima instanță : Judecătoria Chișinău, sediul

Buiucani

nr. 1-22009322-02-1a-06092022

Judecător : Arina Ialanji

DECIZIE **În numele Legii**

28 martie 2023

municipiul Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

în componența :

Președintele ședinței de judecată

Iurie

Iordan

Judecătorii

Elena Cojocari și

Marcel Juganari

Grefier

Ana

Cvasnei

Cu participarea:

Procurorului

Radu Sâli

Avocatului

*****Cojocaru

a judecat în ședință publică în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Alla Cazacu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 iulie 2022, în cauza penală de învinuirea lui

Dodon Anatolie *****, născut la *****,
originar din r-nul Dondușeni, s. *****, domiciliat
în r-nul Dondușeni, s. *****, cu viza de reședință
de facto în mun. Chișinău, str. *****, supus militar,
concubinaj, un copil minor la întreținere, neangajat

în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova,
fără antecedente penale,
în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal al R. Moldova

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță: 24.01.2022 – 04.07.2022;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 06.09.2022 - 28.03.2023.

Procedura de citare legal executată.

Asupra apelului procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Alla Cazacu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 iulie 2022, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 iulie 2022, Dodon Anatolie a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal al R. Moldova, și condamnat în baza acestei Legi la 2 (doi) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost liberat inculpatul Dodon Anatolie de executarea pedepsei penale sub formă de închisoare, în temeiul art. 107 Cod penal și art. 2 alin. (1), (4) al Legii nr.243 din 24 decembrie 2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova .

S-a admis acțiunea civilă a părții civile Jelezov *****cătore Dodon Anatolie.

S-a încasat din contul lui Dodon Anatolie în beneficiul lui Jelezov *****, prejudiciul material în sumă de 700 (șapte sute) euro, convertiți în lei moldovenești conform ratei oficiale de schimb la data executării hotărîrii. Mijloacele materiale de probă, a le păstra la materialele cauzei penale.

*Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a reținut că, inculpatul Dodon Anatolie, aproximativ la sfârșitul lunii septembrie 2020 data și ora exactă nefiind stabilită cu certitudine de către organul de urmărire penală, urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane, inducându-l în eroare pe Jelezov *****, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și calităților substanțiale ale obiectului, determinat de comportamentul său dolosiv și viclean, creându-i o pretinsă și falsă realitate precum că poate oferi ajutor în procurarea medicamentelor deficitare la un preț redus, fapta despre care cu certitudine cunoștea că nu este în stare să o realizeze, a solicitat bani în sumă de 700 euro, pe care în consecință Jelezov *****, i-a împrumutat de la o cunoștință de a sa pe nume „Eduard”, cu care s-a înțeles că vor fi transmiși de către o persoană pe nume Popescu *****.*

Ulterior, tot în aceeași perioadă de timp, Dodon Anatolie împreună cu Jelezov *****, s-au deplasat pe str. Sucevița intersecție cu str. N. Costin din mun. Chișinău, unde s-au întâlnit cu persoana pe nume Popescu *****, care în cadrul întâlnirii, i-a transmis lui Dodon Anatolie bani în sumă de 700 euro, care conform ratelor de schimb valutar stabilit de către Banca Națională a Moldovei la momentul comiterii infracțiunii constituiau suma de 13 671 lei, asigurându-l în același timp pe Jelezov *****, că în termen de 14 zile îi va transmite medicamentele necesare, a însușit mijloacele bănești, iar pretinsele obligațiuni asumate nu le-a îndeplinit, prin care fapt i-a cauzat părții vătămate Jelezov *****daune în proporții considerabile în suma totală de 13 671 lei.

Nefiind de acord cu sentința în cauză a declarat apel, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Ala Cazacu, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 iulie 2022, în partea ce ține de încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea amnistiei; rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Dodon Anatolie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest sentința, urmează a fi menținută fără modificări.

În susținerea apelului a invocat că, în cadrul judecării cauzei au fost dispuse investigații în vederea stabilirii locului aflării inculpatului Dodon Anatolie deoarece acesta s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței. Menționează că potrivit art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit. În baza art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia, procesul penal în privința infracțiunilor ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite până la adoptarea prezentei legi de persoane care, la data comiterii infracțiunii, nu atinseseră vârsta de 18 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la faza de judecare a cauzei și încetarea procesului penal conform alin. (1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate.

Conform art. 2 alin. (4) din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021, în privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) - (3) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Prin urmare, reieșind din prescripția normei enunțate mai sus și anume art. 2 alin. (4) din Legea amnistiei, se atestă că aplicarea amnistiei în cazul refuzului

persoanei, reprezintă un drept facultativ a instanței și nu o obligație a acesteia de a înceta procesul penal în legătură cu intervenirea amnistiei, în cazul în care aceasta a constatat vinovăția inculpatului și nu există impedimente în vederea aplicării prevederilor Legii privind amnistia.

Totuși, dat fiind faptul că inculpatul a fost anunțat în căutare și nu a fost prezent în cadrul judecării cauzei, nu putem atesta prezența fie a unui acord, fie a unui dezacord din partea acestuia privind aplicarea prevederilor Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova în privința sa, iar eschivarea inculpatului de a participa la judecarea cauzei, nu poate fi echivalată cu refuzul de a fi încetat procesul penal în privința sa, în legătură cu intervenirea amnistiei. Subsecvent, remarcă că încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea amnistiei reprezintă un temei de nereabilitare a persoanei.

Prin urmare, instanța în urma constatării vinovăției inculpatului Dodon Anatolie, urma să-i stabilească acestuia o pedeapsă în limitele prevăzute de legislația în vigoare.

Astfel, în vederea asigurării unei executări eficiente a pedepsei penale și implicit asigurarea respectării scopului legii penale, lui Dodon Anatolie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, urmează să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Procedura citării legale a fost executată.

În ședința instanței de apel *procurorul în Procuratura de Circumscripție Radu Sâli* a susținut apelul declarat solicitând admiterea acesteia în temeiul motivelor de fapt și de drept invocate.

*Avocatul *****Cojocaru în numele inculpatului Dodon Anatolie* a solicitat respingerea apelului declarat de către acuzatorul de stat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

Partea vătămată ***** Jelezov în ședința instanței de apel fiind legal citat nu s-a prezentat, nu a adus la cunoștința instanței motivul neprezentării, nu a solicitat examinarea apelului în lipsa sa, fiind pusă în discuție posibilitatea examinării apelului în lipsa acestuia, ținând cont de faptul că partea vătămată nu este apelant, audiind părțile, Colegiul penal a dispus examinarea apelului în lipsa părții vătămate, conducându-se de prevederilor art. 412 alin.(5) Cod procedură penală.

În ședința Curții de Apel, inculpatul Dodon Anatolie, deși a fost legal citat, nu s-a prezentat și nici nu a anunțat despre motivele absenței sale.

Instanța de judecată a întreprins măsurile necesare de asigurare a prezenței inculpatului la ședința de judecată a Curții de Apel și audiind opinia participanților la proces, în baza art. 321 Cod de procedură penală, a considerat posibilă

examinarea cauzei în lipsa inculpatului deoarece, inculpatul se eschivează de a se prezenta în instanță.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul consideră esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens:

Principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterile cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, al unui proces echitabil, în general.

Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată” toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate.

Situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție. Spre exemplu, pe cazul *Mihaes v. Franța* (25.05.1998), cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casatie pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul *Kattan v. România* (21.01.2014), Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa.

În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

Colegiul Penal reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

De asemenea, se atenționează asupra faptului că de la regula prezenței inculpatului la soluționarea cauzei se admit și excepții, atunci când asigurarea acestei condiții ar conduce la amânarea nejustificată a procedurii, mai ales dacă inculpatul are o culpa în absența sa.

Raportând cele menționate la cazul supus examinării, Colegiul remarcă faptul că inculpatul avea cunoștință de derularea procesului penal care îl priveau, instanța a asigurat citarea pentru prezența lui la ședința de judecată și ca urmare acesta a avut posibilitatea să-și exercite dreptul la apărare. Mai mult ca atât, inculpatul a fost reprezentat de către un apărător în instanța de apel.

Rezumând cele menționate Colegiul constată că pe parcursul examinării cauzei la etapa apelului a întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului în ședința de judecată. Astfel, inculpatul s-a eschivat de a se prezenta în ședința de judecată a primei instanțe cât și a Curții de Apel, fiind imposibil de stabilit locul aflării acestuia, ultimul a fost anunțat în căutare de către IP Centru și pornit dosarul de căutare nr. 2022010141. În această situație, neprezentarea îi este imputabilă inculpatului, astfel încât nu se atestă încălcarea principiului contradictorialității și dreptului la un proces echitabil.

Reieșind din circumstanțele constatate, Colegiul Penal a dispus judecarea apelului în lipsa inculpatului, luând în considerație că fiind întreprinse toate măsurile legale de a asigura prezența inculpatului la judecarea apelului, având în vedere în acest sens jurisprudența Curții Supreme de Justiție și jurisprudența Curții Europene pe cauze concrete cu privire la respectarea dreptului părților la un proces echitabil, locul aflării lui Dodon Anatolie a fost imposibil de stabilit.

În contextul celor enunțate, prin prisma art. 321 Cod de procedură penală, instanța conchide că Dodon Anatolie a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, prin neprezentarea în ședința instanței de apel.

Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău concluzionează de a admite apelul declarat, casează parțial, sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 04 iulie 2022, în partea individualizării pedepsei și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (2) Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: *pct.2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.*

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întru-cât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

În suportul celor enunțate supra sunt îndrumătoare și prevederile pct. 14.7. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005, „cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, unde se menționează că, „în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală al RM, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală al RM”.

Cu referire la prevederile sus citate, urmează a fi remarcat că din probele

administrare în cursul urmăririi penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că faptele există, constituie infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi - *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a acesteia, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile*, acestea au fost săvârșite de inculpat și sunt de natură să permită stabilirea pedepsei.

Colegiul penal constată de către instanța de fond acțiunile inculpatului Dodon Anatolie corect au fost încadrate în temeiul prevederilor art. 190 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi - *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a acesteia, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile*.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Deasemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului, în ce privește aspectul încadrării acțiunilor acestuia, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului apelului înaintat de acuzatorul de stat, părțile în proces sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, sentința în cauză fiind contestată în partea încetării procesului penal în privința inculpatului, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, în temeiul Legii nr. 43 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Nici procurorul nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de apel nu purcede la judecarea fondului cauzei în această parte, dar se va expune doar în partea încetării procesului penal în privința lui Dodon Anatolie, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal, în temeiul Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Astfel, Colegiul penal consideră că, prin acțiunile sale inculpatul Dodon Anatolie a comis infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (1) Cod penal, conform

indicilor calificativi - *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a acesteia, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile.*

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Inculpatul Dodon Anatolie, în ședința de judecată nu a fost prezent, cauza fiind examinată în lipsa acestuia.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 iunie 2022, inculpatul Dodon Anatolie a fost anunțat în căutare. În adresa instanței a parvenit informația despre intentarea dosarului de căutare nr.2022010141.

În ședința de judecată au fost date citirii declarațiile inculpatului Dodon Anatolie depuse în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuit și învinuit, potrivit cărora acesta a indicat că vina o recunoaște pe deplin și se folosește de dreptul de a nu da declarații. (f.d. 55, 65)

Având în vedere faptul că inculpatul Dodon Anatolie, la faza urmăririi penale a recunoscut vina, judecarea cauzei penale s-a realizat în lipsa acestuia, vinovăția lui comiterea infracțiunii de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a acesteia, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile, deplin s-a confirmat prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, și anume:

- *Declarațiile părții vătămate Jelezov ******, care a comunicat cu inculpatul Dodon Anatolie trăiesc în aceeași casă din str. *****. În anul 2020 el fiind bolnav a discutat cu inculpatul Dodon Anatolie, care i-a comunicat că soacra sa activează în cadrul spitalului și îl poate ajuta cu procurarea unor medicamente la preț preferențial, la acel moment nu avea bani, însă a discutat cu un prieten care s-a oferit să-l ajute financiar, acesta fiind peste hotare a transmis banii prin intermediul lui Popescu ******, atunci a mers împreună cu inculpatul la domiciliul acesteia unde aceasta i-a transmis banii lui după care el imediat ia dat lui Dodon Anatolie suma de 700 euro care a fost numărată de inculpat imediat la fața locului. Acesta*

permanent îl asigura că mâine vor fi medicamentele dar pînă la ziua de azi nu a primit medicamentele. Cere restituirea prejudiciului în sumă de 700 euro, care este un prejudiciu considerabil deoarece este pensionar. Medicamentele sunt deficitare și foarte scumpe.

- *Declarațiile martorului Popescu ******, care a comunicat că în luna septembrie 2020 a fost sunată de un prieten de familie pe nume Eduard și a rugat-o să transmită niște bani. A fost contactată de persoana pe nume ***** , a ieșit afară la intersecția str.Nicolae Costin cu Sucevița și a transmis banii în sumă de 700 euro, la momentul cînd a transmis banii, aceștia au fost luați de celălalt domn pe nume Anatol, cu care a venit ***** , acesta i-a numărat, la care partea vătămată nu a obiectat.

- *Declarațiile martorului Hramțova ******, care a comunicat că este prietenă cu partea vătămată. Cunoaște că Dodon Anatolie, care a amăgit-o pe ea, l-a indus în eroare și pe Jelezov *****.

- Cererea depusă de către Jelezov ***** din 20 septembrie 2021, pe faptul acțiunilor ilegale comise de către Dodon Anatolie. (f.d. 6) ;

- Proces-verbal de examinare a obiectului din 23 noiembrie 2021, acțiunea procesuală efectuată la 23 noiembrie 2021, în cadrul căreia obiectul examinării îl constituie răspunsul primit pe aplicația „Viber” de pe nr. telefon +***** , la întrebările adresate lui Popescu ***** ridicat prin proces-verbal din 23 noiembrie 2021, care a comunicat, că în luna septembrie 2020, a fost rugată de către un cunoscut pe nume Podolean Eduard ce se află peste hotare să-i transmită lui Jelezov ***** , bani în sumă de 700 euro. Banii au fost transmiși la intersecția străzilor Sucevița cu N. Costin din mun. Chișinău. La momentul transmiterii banilor Jelezov ***** a venit împreună cu Dodon Anatolie în timp ce banii au fost transmiși, aceștia au fost luați direct de către Dodon Anatolie, banii fiind predestinați pentru procurarea medicamentelor, de care avea nevoie Jelezov ***** . (f.d. 22, 23)

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, Colegiul penal conchide că, Dodon Anatolie a comis infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi - *escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a acesteia, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile.*

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate la faza de urmărire penală, acceptate de inculpat și admise de prima instanță, fiind

corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicități, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Colegiul penal relevă că, acțiunile inculpatului Dodon Anatolie au fost corect calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi - *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a acesteia, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile.*

La individualizarea pedepsei Colegiul penal reține dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei

penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art. 16 din Codul penal, atestă că

infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, comise cu intenție.

Circumstanțe atenuante potrivit art. 76 Cod Penal: nu au fost stabilite, Colegiul penal nu poate reține în calitate de atenuantă circumstanța recunoașterii vinei indicată de procuror în rechizitoriu, pe motiv că judecarea cauzei a fost realizată în lipsa inculpatului, nefiind posibilă stabilirea circumstanței respective pe parcursul cercetării judecătorești. Circumstanțe agravante potrivit art. 77 Cod Penal nu au fost stabilite.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

Colegiul penal relevă că, infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal și prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

În acest context, Colegiul penal conchide de a-i aplica lui Dodon Anatolie, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 90 Cod Penal a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

În corespundere cu art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

Potrivit art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit amnistia.

Conform art. 285 alin. (2) și (7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod. Încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală *nu pot avea loc contrar voinței acesteia. În acest caz, urmărirea penală continuă.*

Potrivit art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă *în ședința preliminară* s-au constatat temeiurile prevăzute în art. 332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. Conform art. 332 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 285 alin. (2), instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal *nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.*

Potrivit art. 384 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de

condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (4) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 din Codul penal.

Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate *constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului*. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, *dar îl liberează de pedeapsă* pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței.

Potrivit art. 396 pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului.

Potrivit jurisprudenței naționale, apelul este o cale de atac ordinară, pentru ca pricina să fie supusă unei noi judecăți, în vederea reformării hotărârii nedefinitive. Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, *provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept*. Apelul este și o cale de reformare a hotărârii. În cazul admiterii lui, hotărârea atacată este desființată integral sau în parte, iar cauza va primi o nouă rezolvare în instanța de apel. În baza apelului se face o nouă judecată în fond a cauzei, apreciindu-se probele din dosar, utilizându-se și posibilitatea administrării de noi probe (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 - Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, pct. 1.*).

În corespundere cu art. 1 alin. (4) din Legea nr.243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, *aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate se decide de instanța de judecată, la faza de judecare a cauzei*.

Art.2 alin.(1) și (4) prescriu că, procesele penale în privința infracțiunilor

săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin.(1) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art.6.

Însă, instanța de fond, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, în baza art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia, procesul penal în privința infracțiunilor ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite până la adoptarea prezentei legi de persoane care, la data comiterii infracțiunii, nu atinseseră vârsta de 18 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la faza de judecare a cauzei și *încetarea procesului penal conform alin. (1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate.*

Prin urmare, reieșind din prescripția normei enunțate mai sus și anume art. 2 alin. (4) din Legea amnistiei, se atestă că aplicarea amnistiei în cazul refuzului persoanei, reprezintă un drept facultativ a instanței și nu o obligație a acesteia de a înceta procesul penal în legătură cu intervenirea amnistiei, în cazul în care aceasta a constatat vinovăția inculpatului și nu există impedimente în vederea aplicării prevederilor Legii privind amnistia.

În speță, dat fiind faptul că inculpatul Dodon Anatolie a fost anunțat în căutare și nu a fost prezent în cadrul judecării cauzei, nu se poate atesta prezența fie a unui acord, fie a unui dezacord din partea acestuia privind aplicarea prevederilor Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova în privința sa, iar eschivarea inculpatului de a participa la judecarea cauzei, nu poate fi echivalată cu refuzul de a fi încetat procesul penal în privința sa, în legătură cu intervenirea amnistiei.

Subsecvent, Colegiul penal remarcă că în privința inculpatului Dodon Anatolie prevederile Legii sus menționate nu sunt aplicabile.

Respectiv, în speță, instanța de fond a neglijat prevederile art. 384 alin. (3), art. 385 alin. (1), art. 394 alin. (1), art. 395 alin. (1) Cod de procedură penală, conform cărora sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, motiv pentru care Colegiul penal admite apelul acuzatorului de stat.

În conformitate cu prevederile art.1998 alin.(1) Cod Civil, Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul

patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În conformitate cu art.219 alin.(1) CPP, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, și vinovăția autorului faptei ilicite.

Prin urmare Colegiul penal relevă că instanța de fond justificat a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Jelezov *****, încasând suma prejudiciului material de 700 Euro, drept plată pentru procurarea medicamentelor, în calitate de repere fiind prevederile legale, faptul că pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, și vinovăția autorului faptei ilicite.

Astfel, în speță se constată că este probată existența faptului ilicit, cauzarea prejudiciului, legătura causală dintre fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția inculpatului de comiterea faptei ilicite. În aceste condiții Colegiul penal constată că inculpatul, are obligația de reparare a prejudiciului material cauzat părții vătămate Jelezov *****.

Generalizând cele expuse, Colegiul Penal consideră oportun de a admite apelul procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Alla Cazacu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 iulie 2022, casează parțial această sentință, în partea individualizării pedepsei, amnistiei și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu menținerea celorlalte dispoziții ale sentinței.

În conformitate cu art. 415, 417-418, Cod de procedură penală, Colegiul penal

—

D E C I D E :

Admite apelul procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Alla Cazacu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 iulie 2022, casează parțial această sentință, în partea individualizării pedepsei, amnistiei și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează .

Lui Dodon Anatolie, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal a-i aplica pedeapsa dsub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod Penal a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani .

Se mențin celelalte dispoziții ale sentinței .

Decizia este definitivă și executorie, însă poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Pronunțarea publică a deciziei integrale la data de 23 mai 2023, orele 14.00.

Președintele ședinței,

Judecătorii :